

kendte Sygekasser. Det er et Forhold, som har skabt den største Usikkerhed i hele Administrationen, og jeg maa spørge den højtærede Sundhedsminister: Hvorledes kan en saadan Definition af Begrebet højeste Arbejdsindtægt som et direkte Tillæg af 30 pCt. til Gennemsnitslønnen have fundet Sted? Der er sagt, at Arbejderne har haft en privilegeret Stilling ved deres Ret til at være Medlemmer af Sygekasser. Det kan være, at Arbejderne med Rette har haft denne Ret omkring 1915, da deres Forhold var usikrere end noget andet Samfundslags, men paa en Tid, hvor Haandværkere, Detailhandlere, smaa Jordbrugeres Stilling er akkurat lige saa usikker som Arbejdernes, maa alle Stænder med Hensyn til Retten til Optagelse i en Sygekasse være ens stillede.

Det søger Venstre og vi gennem vore to Ændringsforslag at faa gennemført. Men jeg vil bede det høje Ting se paa de to Ændringsforslag, som Venstre og det konservative Folkeparti stiller. Det ene er Ændringsforslaget Nr. 1 a, hvor der staar, at de Indtægter og Formuegrænser, som fastsættes, skal være ens for alle de i Stykke 1 nævnte Kategorier af Personer. Paa dette Felt er Venstres Forslag og det konservative Folkepartis Forslag enslydende. Men gaar vi videre, staar der i det konservative Folkepartis Forslag: „Et Medlem, hvis Indtægt i to paa hinanden følgende Aar overstiger den fastsatte Indtægtsgrense med mere end 10 pCt., slettes som ubemidlet Medlem.“ Denne Udtalelse staar i direkte Tillknytning til den Bekendtgørelse, den høje Minister har udsendt. Ser man Venstres Forslag omhandler det samme Punkt, vil man finde en Udflydenhed, som kun kan vanskeliggøre det for den fremtidige Administration at faa Loven og Bekendtgørelserne til at holde.

Jeg vil derfor meget anbefale, at man stemmer for det af det konservative Mindretal under Nr. 1 a stillede Ændringsforslag. Skulde dette ikke blive vedtaget, er vi nødt til, for at kunne have nogenlunde holdbare Regler, subsidiært at stemme for det af Venstre stillede Ændringsforslag.

A. M. Hansen: Jeg kan ikke dele det lyse Syn, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou havde paa Resultatet af Ud-

valgsarbejdet, og som det fremgaar af Betænkningen, maa jeg anbefale at stemme imod den i Lovforslagets § 1 foreslaede store Nedsættelse af Statens Tilskud til Sygekasserne. Jeg maa gøre dette, fordi jeg frygter for, at den foreslaede Nedsættelse vil virke i høj Grad skadeligt paa hele vor Sygekasseinstitution.

Partiet Venstres Repræsentanter i Udvalget fremsætter ganske vist i deres Betænkning den meget dristige Paastand, at den foreslaede Nedsættelse ikke er nogen reel Nedsættelse; men at denne Paastand er urigtig, fremgaar med tilstrækkelig Klarhed, synes jeg, af det Røre, som dette Spareforslag har fremkaldt i sygekasseinteresserede Kredse i Landet. Jeg behøver kun at minde om Sygekassenævnets Erklæringer, som fulgte med Lovforslaget. Disse Erklæringer gik ud paa paa det stærkeste at fraraade de foreslaede Nedskæringer, da de vilde medføre en Forhøjelse af Medlemsbidraget, og Nævnet udtaler: „En saadan Forhøjelse vil under de herskende økonomiske Forhold i vort Samfund gøre det yderligere vanskeligt for Medlemmerne at opretholde deres Medlemsret og saaledes lægge Byrderne ved Opretholdelsen af Hjælp under Sygdom over paa den enkelte eller paa den Kommune, der har Forpligtelse til at yde vedkommende Hjælp.“

Jeg kan ogsaa nævne i den Forbindelse de mange Protestmøder, som er afholdt, de talrige Resolutioner, som er vedtaget rundt omkring i hele Landet, hvori der udtales stor Bekymring for Sygekassernes Fremtid under den foreslaede Nedskæring. Man er bekymret for, at Nedskæringen skal virke paa hele vor Sygekasseordning, saaledes, at denne svækkes derved. Allerode nu kniber det for mange Sygekassemedlemmer at udrede deres Medlemsbidrag, som i Forhold til disse Medlemmers Lønvilkaar ligger alt for højt.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou omtalte Tilgangen til Sygekasserne, men han glemte, hvad der dog ogsaa kan give et Billede af de faktiske Forhold, at nævne lidt om Afgangen, lidt om, hvorledes de vanskeligst stillede Sygekassemedlemmer har det. Af Sygekasseinspektoratets Beretning fremgaar, at i 1925 er der 19 395 Medlemmer, som har modtaget Kontingenthjælp af Kommunen, og ikke mindre end 27 402 Med-